

Gert en Elizabeth de Goeijen-Wassink en hun kinderen zijn in augustus 2009 door de Gereformeerde Zendingbond uitgezonden naar Indonesië. In Rantepao (op het eiland Zuid-Sulawesi) werkt Gert als docent aan het Theologisch Instituut van de Torajakerk, waar (a.s.) predikanten praktisch-theologische en spirituele vorming ontvangen.

woonadres:
Jalan Diponegoro no. 111
Rantepao 91831,
Sulawesi-Selatan, Indonesia.
tel. +62-(0)423-27239
famdegoeijen@gmail.com
www.wartatoraja.nl

thuisgemeente
Stinskerk te Zwolle
www.stinskerk.nl
thuisfrontcommissie
contactpersoon Vera van de Kamp,
vera@tjuh@gmail.com

deelgenotengemeenten in:
Ernst, Geertruidenberg, Hattem,
Made/Oud-Drimmelen, Utrecht,
Nieuwieusen, Raamsdonksveer,
Randwijk, Nijega/Opeinde/DeTike
en Zwolle.

Postbus 28
3970 AA Driebergen
T 0343-512444
E info@gzb.nl | W www.gzb.nl
Bankrek. 69.07.62.445

Wilt u het zendingswerk in algemene zin en/of dat van Gert en Elizabeth steunen? Dat kan door gebed, meeleven en/of een gift. Hartelijk dank!

Warta berita yang baik "het Goeije(n) nieuws"

rondzendbrief nummer 6 - februari 2011

*Beste familie, vrienden, bekenden en leden van de
Deelgenotengemeenten,*

Groet

Ontvang van ons zessen een hartelijke groet. Hoewel kerst en de jaarwisseling al weer bijna twee maanden achter ons liggen, is deze brief nog wel een goede gelegenheid jullie te danken voor post, gebed en meeleven rond die dagen. Trouwens, ook -mede namens de GZB- hartelijk dank voor alle (financiële) steun in het afgelopen jaar. Velen uit de kring van familie, vrienden en gemeenten (en niet alleen uit de Deelgenotengemeenten) leefden mee op verschillende wijze. Dat hebben we zeer gewaardeerd.

In deze brief vertellen we wat over de verschillende activiteiten in Torajaland, waar we nu mee bezig zijn.

PAK Tagari

In het dorpje Tagari (eigenlijk is het een wijk van Rantepao), ongeveer 1 km. bij ons vandaan, staat Panti Asuhan Kristen "Tagari" ('panti' betekent 'inrichting, instelling' en 'asuhan' betekent 'opvoeding'). In dit huis wonen zo'n 80 kinderen, niet alleen kinderen van wie beide ouders overleden zijn, maar ook kinderen die om verschillende redenen (verwaarlozing, armoede) niet meer thuis kunnen wonen. We hebben op onze website al eerder foto's van dit huis geplaatst en er iets over verteld. De GZB steunt het huis (zie www.gzb.nl/projecten/Azie) en dit is ook nodig, want armoede/soberheid is er troef.

Eens per jaar (met Kerst) krijgen de kinderen nieuwe kleren.
Hier zie je ze in hun nieuwe outfit.

Sinds we in Rantepao wonen hebben we goed contact met dit tehuis; regelmatig komen groepjes kinderen van het huis op zondagmiddag bij ons spelen. Rond de Kerst is Elizabeth een paar keer in Tagari geweest om te knutselen met de kinderen. Dat vonden ze erg leuk, vooral omdat ze eigenlijk nooit iets aan

creativiteit doen. Op school leren ze dit ook niet. Om iets van de soberheid in de panti asuhan te noemen: het huis had 1 schaar en drie pakjes viltstiften voor 80 kinderen. Omdat de kinderen zo genoten van het knutselen, gaat Elizabeth nu regelmatig een middag naar Tagari voor creatieve bezigheden.

KARGT

Deze letters staan voor Karya Anak dan Remaja Gereja Toraja en dat betekent "werk voor kinderen en jongeren in de Torajakerk", zeg maar het zondagsschoolwerk en het jeugdwerk. Op het synodekantoor zetelt het denkcentrum van de KARGT; hier worden ideeën en praktische uitwerkingen bedacht voor het jeugdwerk in de 500 Torajagemeenten. Elizabeth is gevraagd om mee te denken in deze beleidsgroep. Vanuit haar opleiding en veel ervaring in het kinder(nevendienst)werk in Nederland is dit natuurlijk een kolfje naar haar hand. Daarnaast is ze gevraagd mee te gaan draaien in de zondagsschool van onze wijkgemeente Elim.

Cursussen Gert

Hoofdzaak van ons verblijf is Gert's werk aan het Theologisch Instituut. Momenteel heeft hij net een tweeweekse cursus (voor studenten die hun tweejarige stage in de gemeente erop hebben zitten) achter de rug (zie blz. 4), terwijl de volgende drieweekse cursus (voor studenten halverwege hun stage) volgende week begint. Hij geniet erg van de cursussen: zowel van de contacten met de studenten als van de veelzijdigheid in onderwerpen die aan de orde komen (zoals o.a. beoefening van spiritualiteit, preek- en catechese-

verslagen, theologische verdieping, persoonlijkheidsontwikkeling, leiderschapstijlen en vergadertechniek).

Op zondag 6 februari is Gert bevestigd tot predikant voor bijzondere werkzaamheden in de Torajakerk. Andrew Buchanan (collega van Gert) werd ook bevestigd. Andrew is geestelijke binnen de Anglicaanse Kerk van Australië, en is ook bij het Instituut komen werken (namens Church Missionary Society). Het was fijn dat de GZB-delegatie (zie hierna) ook in de dienst aanwezig was. Na de bevestigingsdienst was er een gezellige ontmoeting thuis met GZB-ers, collega's van Gert en medewerkers van het synodekantoor. Onze hulp, ibu Lin, vond het weer geweldig om voor 30 mensen te mogen koken.

Bezoek van de GZB

De eerste week van februari brachten een GZB-delegatie, o.l.v. Wim Poldervaart, landencoördinator voor Azië (en dus ook voor Indonesië), een bezoek aan Torajaland. De delegatie heeft vele mensen binnen de Torajakerk ontmoet, allerlei projecten die de GZB ondersteunt bezocht en er is van alles overlegd. Het was een volle week voor hen. Ze hebben ook de bevestigingsdienst van Gert bijgewoond, waarin Wim de groeten namens de GZB overbracht aan de Torajakerk. Als gezin zijn we er ook een dag met hen op uit getrokken. We gingen naar het hoog in de bergen gelegen dorpje Batutemonga met een prachtig uitzicht over Rantepao (foto hieronder). Tussen alle bedrijven door hebben we goed en gezellig bijgepraat.

Rinneke van den Dool

Naast bovengenoemd bezoek uit Nederland dat weer vertrok, is er ook 'bezoek' dat blijft: begin februari kwam Rinneke in Rantepao om als vrijwilligster te gaan werken in het kindertehuis "PAK Tagari" en bij de RBM, een instelling voor andersbegaafden. Zij is studente orthopedagogiek en blijft tot augustus. Ze heeft een eigen kamer in het kindertehuis. Voor Elizabeth is het mooi om een vakgenote te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. We hopen dat Rinneke hier plezierige en zinvolle maanden zal hebben.

Op deze foto, gemaakt door Tijmen tijdens het GZB-bezoek, zie je Rinneke (links) in gesprek met mevr. Rantesalu, de voorzitter van het bestuur van het kindertehuis.

Boekenproject

In rondzendbrief 4 schreven we dat het Instituut waaraan Gert verbonden is de studenten (a.s. predikanten) voorziet van een bijbelnaslagwerk t.b.v. de preekvoorbereiding. Dankzij de hulp van de GZB (wellicht door jullie giften ☺) is dit mogelijk. De studenten betalen een kleine eigen bijdrage. Het mooie is nu dat veel dienstdoende predikanten via-via horen van dit geschenk en nu vragen of zij ook in aanmerking kunnen komen voor dit naslagwerk. Veel predikanten hebben moeite om rond te komen en kunnen zich zo'n kostbaar naslagwerk niet veroorloven. Om een beeld te krijgen: Predikanten verdienen gemiddeld zo'n € 200,- (!) per maand, terwijl het leven hier in sommige opzichten echt niet goedkoper is dan in Nederland. We zijn erg blij dat de GZB financiële mogelijkheden ziet om het project te verbreden. De GZB hecht namelijk grote waarde aan goed studiemateriaal t.b.v. de zondagse prediking. Eind maart a.s. vindt er een predikantenconferentie plaats voor alle 500 dienstdoende predikanten en het Instituut wil dan alle predikanten voorzien van dit bijbelcommentaar. Ook zij zelf betalen een eigen bijdrage ter vergoeding.

Onze kinderen

Het is voor ons als ouders telkens weer een geruststelling dat de kinderen goed in hun vel zitten. Naomi gaat met plezier en ijver naar klas 1 van de basisschool, waar ze nu aan het tweede semester is begonnen. Het rapport van het eerste semester zag er prima uit. Verder krijgt ze elke middag homescholing van Elizabeth. Timon gaat vier ochtenden naar de play-group en heeft het daar uitstekend naar z'n zin. Na de zomer verkast hij naar de Taman Kanak, de kleuterschool. Joas is een heerlijke ondeugd, die alles uitprobeert, hoe gevaarlijker, hoe mooier. Matthias kruipt met z'n -bijna altijd- stralende lach ook vrolijk rond. Veel wordt er gespeeld in en rond het huis met de buurkinderen.

Verlof

Ons eerste verlof hopen we de komende nazomer op te nemen. We kijken daar naar uit. We hopen eind augustus in Nederland aan te komen, zodat we de (100° !) GZB-dag op 27 augustus kunnen bijwonen. Half oktober zullen we weer vertrekken naar Rantepao. Alles bij leven en welzijn.

In deze periode willen we graag in Zwolle wonen, zodat Naomi weer naar haar "oude" basisschool kan en wij weer in een vertrouwde omgeving zijn.

In de periode van maandag 26 september tot en met vrijdag 7 oktober zijn we beschikbaar voor presentaties op gemeenteveningen, catechesegroepen, verenigingen en scholen in den lande. Afspraken hiervoor kunnen/moeten gemaakt worden met Margreet van Spronsen (cenf@gzb.nl). Voor preekbeurten en/of themadiensten over zending is Gert gedurende de hele verlofperiode een aantal zondagen beschikbaar. Voor het afspreken van een dienst kan (nu al) rechtstreeks met hem contact worden opgenomen. We hopen in onze volgende rondzendbrief wat meer concrete informatie te geven.

Gebedspunten

Wilt u met ons danken voor...

- ... het werk van de GZB op kantoor in Driebergen en in de verschillende landen.
- ... de Torajakerk die binnen de eeuwenoude Torajakultuur het Evangelie verkondigt met woord en daad.
- ... kracht en gezondheid die we dagelijks ontvangen.

Wilt u met ons bidden voor...

- ... de zusters en broeders die om hun geloof worden vervolgd.
- ... de kinderen in het kindertehuis PAK Tagari.
- ... de predikanten in de verschillende kerken in Indonesië, dat ze gesterkt worden door de Heilige Geest.
- ... Elizabeth's vader en Gert's ouders die we met verlof hopen te ontmoeten.
- ... ons als gezin om steeds beter de taal te leren beheersen.

Tot slot

Vanuit een afwisselend warm en dan weer regenachtig Rantepao groeten we jullie. "Tuhan memberkati" - De Here zegene jullie.

Elizabeth en Gert, Naomi, Timon, Joas en Matthias.

In februari was er een twee weken durende cursus voor studenten die hun tweejarige stage erop hebben zitten en na deze cursus bevestigd zullen worden tot predikant. We bespraken verslagen rond pastorale gespreksvoering en conflicten in de gemeente en zij moesten een kort maar helder theologisch werkstuk schrijven en verdedigen in de groep. Ik ben vaak erg onder de indruk van de moed waarmee deze mensen werkzaam zijn op soms moeilijke posten en eenvoudige leefomstandigheden (ver van de bewoonde wereld, soms gescheiden moeten leven van de partner, geen elektriciteit, slechte telefonische bereikbaarheid, geen email, etc.). In persoonlijke gesprekken legden velen uit dat ze zich door God geroepen weten en dat dit hen motiveert en kracht geeft. Van de 26 studenten, die aan deze cursus deelnamen, waren er 4 werkzaam op Kalimantan (Borneo), het grootste eiland van Indonesië, waar ook Torajagemeenten zijn. Met deze vier, Agus (36), Alpius (35), Antonius (29) en Murni (32) had ik een gesprek. Kalimantan is een oerwoudrijk en dunbevolkt gebied.

Hoe is jullie gezinssituatie?

We zijn alle vier getrouwd, maar de echtgenoot van Agus woont 5 uur rijden bij haar vandaan; hij komt elk weekend naar huis. De echtgenote van Antonius woont 600 km. bij hem vandaan; zij zien elkaar maar 5 keer per jaar. Alpius heeft twee kinderen, Agus 1 kind.

Eind van deze week gaan jullie weer vanuit Rantepao naar jullie gemeenten. Hoe lang zijn jullie onderweg?

Met ons vieren reizen we eerst per bus naar Makassar (7 uur

reizen), vliegen vandaar (1 uur) naar Balikpapan op Kalimantan. Alpius neemt vandaar een vliegtuig (klein uur) naar Tarangkan en gaat vervolgens 2 uur met de bus en dan nog 3 uur met een speedboot over rivieren (met krokodillen) door de oerwouden voordat hij bij zijn gemeente is. Wij drieën reizen vanaf Balikpapan met de auto, waarbij Antonius het langst onderweg is (5 uur auto, vervolgens nog 9 uur bus).

Wat een reis! Willen jullie niet terug naar Torajaland?

We hebben het alle vier uitstekend naar onze zin op Kalimantan. Onze gemeenten zijn hechte gemeenten omdat we als Toraja's een minderheid vormen.

Waarom zijn er aparte Torajagemeenten op Kalimantan? Waarom sluiten de Toraja's die daar wonen zich niet bij een van de bestaande kerken aan? De gemeenschap met Christus overstijgt toch rassen en groepsvorming?

Zeker, dat laatste klopt. Maar het is zo dat Indonesië bestaat uit vele bevolkingsgroepen met ieder een eigen identiteit. Waaronder de Toraja's, dat een hecht volk is. Een eigen kerk geeft een gevoel van veiligheid. We houden bovendien onze eigen tradities (adat) in ere, zij het dat bijvoorbeeld bij pesta's (feesten) minder kerbauwen worden geslacht dan in Torajaland. Mensen uit andere bevolkingsgroepen van Indonesië zijn echter ook welkom bij ons. Via gemengde huwelijken hebben we heel wat leden uit van oorsprong andere kerken en bevolkingsgroepen. Dat gaat heel goed, omdat inderdaad de band met Christus het belangrijkste is. Dat we zo ver vanaf Torajaland wonen heeft onze identiteit als Toraja's juist versterkt.

Waarom willen jullie predikant worden?

We zijn ervan overtuigd dat God ons geroepen heeft. Murni heeft al vanaf jongs af aan het verlangen de Here te dienen en was al vanaf haar jeugd actief. Voor Antonius was het een zoektocht, voor verschillende opleidingen werd hij uitgeloot en zijn theologische studie daarop verspoedigd. Hij ziet dit als een teken van en als een gegrepen zijn door God. Agus vindt dat we niet voor ons eigen plezier geschapen zijn, maar dat we geroepen worden onze Schepper te dienen. Alpius' vader was ouderling en van hem leerde Alpius hoe mooi het was om met andere mensen over 'Injil' (het Evangelie) te praten.

V.l.n.r. Antonius, Alpius (met zontje), Murni en Agus.

Dank voor dit gesprek. Hopelijk tot ziens!

(De studenten nodigden mij en Elizabeth en onze kinderen hartelijk uit om bij hun bevestigingsdiensten aanwezig te zijn. Deze diensten vinden de komende maanden plaats. Dus misschien op naar de krokodillen! ☺)